

УПУТСТВО ЗА ПРИПРЕМУ РАДОВА ЗА ШТАМПУ

Часопис *Баштина* излази три пута годишње и објављује научне радове, грађу и приказе из свих области друштвених и хуманистичких наука. Рукопис мора поштовати научне и етичке стандарде и правила. Радови који су већ објављени у некој другој публикацији не могу бити прихваћени. Рад који се шаље представља резултат оригиналног ауторског истраживања; ако је већ био изложен на научном скупу у виду усменог саопштења, податак о томе треба да буде наведен у напомени при дну прве странице чланка.

У часопису *Баштина* објављују се научни радови на српском књижевном језику, екавским или ијекавским изговором, ћирилицом, при чему се примењују норме утврђене *Правилником српскога језика* Митра Пешикана, Јована Јерковића и Мата Пижурице (Нови Сад: Матица српска, 2021).

Дужина рукописа (обим рада) износи највише 36.000 карактера са размацима (рачунајући име и презиме, афилијацију, наслов, поднаслов, фусноте и библиографију).

ПРЕДАЈА РУКОПИСА

Радове у електронској форми (Word, у формату .doc или .docx, као отворени документ) треба пријавити преко електронског система ЦЕОН (<https://aseestant.ceon.rs/index.php/bastina/index>) или послати имејлом у прилогу на електронску адресу редакције часописа *Баштина*: bastinainstitutskp@gmail.com.

Уз рад је неопходно доставити и Изјаву аутора у PDF формату. Изјава аутора је гаранција поштовања научних и етичких принципа и правила приликом припреме и издавања чланка, у складу са међународним стандардима. Њоме се потврђује да аутор не крши ауторска права или права било које треће стране и да су током писања поштована правила научне методологије у погледу цитирања, као и да рад није објављен нити понуђен за објављивање у било ком другом часопису у земљи или иностранству.

ПРОЦЕС РЕЦЕНЗИРАЊА

Рукописе, који морају бити правописно, језички и стилски коректни и уређени према овом Упутству, редакција *Баштине* прима током целе године. Након уредничког читања и одобравања, рад се даље прослеђује квалификованим рецензентима. Обе рецензије морају бити позитивне да би текст био објављен. Процес рецензирања је двоструко анониман. Изузетно, на захтев аутора или рецензента

и уз обострану сагласност, секретар редакције их може повезати ради детаљнијих консултација и побољшања квалитета рада. Уколико је једна рецензија позитивна, а друга негативна, редакција ће ангажовати и трећег рецензента. Аутори могу пратити процес рецензирања својих радова преко електронског система (ЦЕОН) и имају право увида у рецензије.

Поступак разматрања текстова, од пријема до одлуке уредника о прихватању или одбијању текста, може трајати највише годину и по дана.

По договору са Уређивачким одбором, рад може бити објављен на енглеском језику, као и на свим словенским језицима. У том случају резиме мора бити написан на српском језику.

ФОРМАТ РАДА

1. Стандардни – А4; маргине: Normal (2,54 цм);
2. Писмо – Serbian Cyrillic;
3. Фонт – Times New Roman;
4. Величина фонта – наслов 14 pt; текст рада 12 pt; апстракт, кључне речи, фусноте, извори, литература, резиме и кључне речи на енглеском језику пишу се величином 10 pt;
5. Размак између редова (Before, After): 0; Проред (Line spacing): Single;
6. Поравнање – обострано (Justified), осим наслова и поднаслова, који имају централно поравнање, и цитиране литературе, која има тзв. висећи параграф (Hanging);
7. Први ред – увучен 1,27 цм у односу на основни текст (није дозвољено коришћење таба (space) за увлачење првог реда у пасусима);
8. У складу с Правописом (2021), двочлана женска презимена аутора у српском језику пишу се без цртице;
9. За наглашавање се користи курзив (*italic*, не **bold**).

СТРУКТУРА РАДА

1. Име, средње слово и презиме аутора – наводе се курзивно (*italic*) у горњем левом углу, величином слова 12 pt. Презиме се наводи великим словима.

Уколико је рад коауторски, између имена и презимена коаутора треба да стоји један ред размака.

2. Афилијација – испод имена и презимена аутора наводи се пун (званични) назив и седиште установе у којој је аутор запослен. У сложеним организацијама наводи се укупна хијерархија градацијски (универзитет, факултет, центар, одсек/катедра).

Након афилијације писати зарез, потом име града, изузев када је име града у званичном називу институције (нпр: Институт за српску културу Приштина – Лепосавић).

Уколико је аутора више, мора се назначити афилијација сваког аутора понаособ.

3. Контакт подаци – ORCID број и електронска адреса записују се у напомени при дну прве странице чланка, која је звездицом везана за презиме аутора. Ако је аутора више, даје се електронска адреса само првог аутора, док се ORCID број наводи за сваког аутора.

Функција и звање аутора се не наводе.

Изрази захвалности, односно допринос других лица и институција који су помогли истраживање, пишу се у облику напомене која је везана (двема) звездицама за наслов и налази се на крају прве странице и могу обухватати:

- 1) Назив и број пројекта (програма) у оквиру кога је чланак настао, као и назив институције која је финансирала пројекат или програм, односно, број уговора НИО са Министарством за годину у којој је настао рад или се рад објављује.
- 2) Податак о томе уколико је текст под истим или сличним насловом био усмено изложен на неком научном скупу.
- 3) Други облик захвалности.

4. Наслов рада – пише се испод имена аутора и афилијације, са једним редом размака, великим словима и величином 14 pt, централно поравнање.

Поднаслови се пишу великим словима, величином слова 12 pt, централно поравнање. Изнад и испод подналова у односу на текст треба да стоји један ред размака. Не треба их писати масним словима (не болдирати), осим када је у питању некролог.

Секундарни поднаслови (одељци, мање целине у раду) пишу се малим словима, величином 12 pt, лево поравнање, и могу се нумерисати (1., 1. 1., 1. 2. итд.).

5. Апстракт – треба да буде написан на српском језику или на језику на коме је написан рад и да садржи циљ истраживања, методе, резултате и закључак. Треба да има највише 150 речи и пише се испод наслова, с једним редом размака, увучен у односу на леву маргину 1,27 cm и увучен први ред 1,27 cm, величина слова 10 pt, са ознаком *Айсиракиј*. Не сме да садржи скраћенице нити референце.

6. Кључне речи – пишу се испод апстракта са једним редом размака, увучене у односу на леву маргину 1,27 cm и увученим првим редом 1,27 cm, величина слова 10 pt, са ознаком *Кључне речи* и тачком иза последње речи.

Дозвољено је највише 10 кључних речи, односно појмова, који могу бити и вишечлани.

7. Текст рада – пише се испод кључних речи, са размаком од два реда и величином слова 12 pt.

8. Напомене (фусноте) – величина слова 10 pt.

Фусноте служе за експликативне напомене (детаље, допунска објашњења, на знаке о коришћеним изворима, необјављеној архивској грађи итд.) и не могу бити простор за библиографску референцу. Треба их обележавати арапским бројевима, иза знака интерпункције у тексту и стављати их при дну сваке странице, а не иза текста рада.

У фуснотама не могу стајати линкови који воде до електронских извора, већ је неопходно написати потребне информације у парентези. Фуснота није замена за парентезу.

Куцати их по шеми: Insert – Reference – Footnote, а не намештањем разних оквира, јер се једино на тај начин може гарантовати да ће се у прелому фусноте појавити на правом месту.

9. Списак извора и цитиране литературе – пише се на крају текста, након два реда размака, великим словима и величином фонта 10 pt, са ознаком: ИЗВОРИ, ЛИТЕРАТУРА. За библиографске јединице у изворима и литератури на крају рада одабрати тзв. *висећи њараџаф* – *Hanging*, 1,27 цм. Прво се даје списак извора, а затим цитиране литературе.

10. Резиме на енглеском језику – може бити проширени апстракт (с тим да се додају најважнији резултати истраживања – закључци). Обухвата до 300 речи и стоји испод списка литературе, са три реда размака, величина слова 10 pt и увученим првим редом 1,27 цм.

Кључне речи на енглеском језику – пишу се испод резимеа, с једним редом размака и тачком на крају. Уколико аутор није у могућности да обезбеди коректан превод резимеа на енглески језик, то ће учинити редакција *Башићине*.

11. Прилози (слике, табеле, графикони) могу бити уметнути у текст. Уколико су такве величине да ометају слање рада на лектуру и рецензију без посебног паковања, треба их приложити на крају рада, са тачном назнаком (цифрама) на ком месту у тексту треба да буду штампани.

Прилози који се шаљу уз рад не штампашу се у боји и морају бити у резолуцији 300, а не 72. Легенда (опис) прилога не сме бити дужа од ширине прилога, пише се фонтом 10 pt, са једним редом размака, и увек стоји испод прилога.

Код табела наслов се пише изнад прилога; слике као прилози у раду имају натпис, који стоји испод слике, док се и графикон посматра као слика, те се наслов пише испод графикана.

У случају да аутор користи специјалне знаке (нпр. старогрчке, старословенске, хебрејске и сл.), обавезан је да пошаље Редакцији тип нестандардног фонта који је користио.

ЦИТИРАЊЕ У ТЕКСТУ РАДА

1. Цитате треба писати писмом рада, то јест ћирилицом, док у парентези и њеном разрешењу на крају рада стоји оригинално писмо и језик публикације.

2. Цитате на српском језику бележити одговарајућим знацима навода („”), док се у радовима на другим језицима цитати обележавају у складу са одговарајућим правописом. Цитате унутар цитата на српском језику обележавати полунаводницима (‘’).

3. Наслови засебних публикација (монографија, зборника, часописа, речника и сл.) који се помињу у тексту пишу се *курзивом*, док се наслови поглавља у књигама, чланака у новинама и часописима, радова у зборницима и слично, пишу под знацима навода.

4. Страна имена пишу се транскрибовано (прилагођено српском језику) према правилима *Правоииса* (2021), а ако име није широко познато у научној области из које је рад, пожељно је у загради дати изворно писање када се страно име први пут наведе.

5. Цитати из дела на страном језику, у зависности од функције коју имају, могу се наводити на изворном језику, у преводу, или се одредити да извор буде у тексту, а превод у напомени, или обрнуто, с тим да се назначи име преводиоца (односно, ако је аутор сам преводио, иницијали). Уколико нема напомене, подразумева се да је аутор сам преводио. Важно је доследно се придржавати одабраног начина цитирања.

6. Стихове увлачити 4,3 цм од леве маргине, величина слова 10 pt. Парентезу након стихова писати са десним поравнањем. Издвојене стихове у раду писати равно (не курзивно, осим ако су курзивно у извору) и без наводника.

7. Мотивационе цитате испод наслова писати курзивно под наводницима, док се име и презиме аутора пишу испод цитата, са десним поравнањем.

8. Цитате дуже од три реда треба издвојити у засебни параграф са по једним редом размака у односу на текст рада; треба да буду увучени 1,27 цм од леве маргине и да имају увучен први ред 1,27 цм; величина фонта 10 pt, без наводника. Знак завршетка пише се након парентезе, како би се избегло нагомилавање интерпункцијских знакова.

9. Примењује се парентетички начин цитирања (прилагођени MLA стил). У уметнутој библиографској скраћеници (парентези) презиме аутора наводи се на језику и писму дела које је консултовано или цитирано. Следи година издања, а потом две тачке и број странице са које је цитат узет, нпр: (Делић 1995: 41), (Роровић 2010: 193), (Keen 2003: 42).

10. Ако се у реченици или пасусу позива на два или више извора, скраћене библиографске напомене се пишу у истој загради и одвајају се тачком и запетом, нпр: (Јовановић 1997; Роровић 2010).

11. Уколико дело има три или више аутора, у парентези се наводи име првог аутора, док се презимена осталих аутора замењују скраћеницом и др./et al.

12. Пожељно је цитирање према изворном тексту (оригиналу). Ако то није могуће, у парентези треба да стоји назнака да је коришћен секундарни извор, и то на језику и писму извора, нпр: (према Тешић 1997).

13. Уколико је име аутора наведено у реченици или пасусу у којем се цитат наводи, или је оно јасно из контекста, довољно је у заграду ставити само годину издања и број странице. Нпр: Грдинићев рад темељи се на ставу да „појмови на пола пута” треба да ублаже термиолошке противуречности у поменутој дијади (2005: 101–112).

Изузетак представља српска транскрипција страних имена, када су коришћени извори на страном језику. Тада се у заграду мора ставити оригинално презиме аутора уз годину.

14. Ако се појављују два или више аутора са истим презименом и позива се на дела објављена исте године, поред презимена наводи се и име или иницијал имена (важно је доследно се придржавати одабране форме), нпр: (Петровић Ср. 1984; Петровић Св. 1984).

15. Није дозвољена употреба скраћенице Исто./Ibid. у тексту као замена за цитирану референцу, већ је треба увек писати у пуном облику.

16. Уколико се наводи више дела која је један аутор објавио исте године и истим писмом, аутор се може одредити за један од два начина:

- 1) Свако од наведених дела обележава се једним словом по азбучном реду иза године издања, нпр: (Настасијевић 2000а: 18);
- 2) Иза имена аутора пише се курзивно наслов дела (ако је наслов вишечлан, може се уписати само прва реч), а потом број странице; овај начин обележавања погодан је за позивање на сабрана дела, односно тамо где се проучава опус једног аутора, па су наслови важни за праћење текста, нпр: (Андрић, *Знакови*, 16).
- 3) Ако је реч о сабраним или изабраним делима, може се цитирати и уписивањем броја књиге иза године издања, нпр: (Jung 1977, 4: 45).

17. Ако се позива на цео зборник, енциклопедију или антологију, у парентези се то означава скраћеницом ур. или прир. испред имена уредника/приређивача, нпр: (ур. Палавестра 1992: 34).

18. Уколико дело нема аутора или је његово име непознато, у парентези се курзивно наводи (скраћени) наслов дела, година издања и број странице, нпр: (*Бујаршић* 1979: 5).

19. Дневна штампа се може цитирати: према називу дневног листа и години, односно датуму (ако се у раду позива на више бројева објављених исте године), иза чега следи број странице на којој се цитат налази, нпр: (*Политика*, 14. 12. 2016: 4); према имену аутора чланка, нпр: (Савић 2012: 9); изузетно, према наслову чланка, уколико је име аутора непознато, а сам чланак предмет анализе („Шта ће нама Бранко” 2013: 3).

20. Уколико се цитира литература с интернета, у парентези се пише година објављивања (ако је позната), а не година посете сајта.

21. Непостојање пагинације у електронским издањима књига у парентези треба обележити на следећи начин: (Андрић 1982: e-book).

22. Ако је цитат узет са више суседних страница истог рада, уписује се број прве и последње странице која се цитира, а између њих ставља се црта у значењу „од до” (не цртица), нпр: (Ивић 1986: 128–130).

Изостављена места у самом тексту цитата обележавају се трима тачкама у угластој загради [...].

23. Ако се цитира више несуседних страница истог рада, број страница се одваја запетом, нпр: (Ивић 1986: 128, 130).

НАВОЂЕЊЕ ИЗВОРА И ЛИТЕРАТУРЕ У СПИСКУ НА КРАЈУ РАДА

1. Литература би требало да садржи само библиографске јединице на које се у раду позива, односно које се цитирају.

2. Податак о делу пише се језиком и писмом на коме је дело објављено, односно којим су дотичне речи у изворнику дате (нпр. уколико је назив издавача неке ћириличне књиге на страном језику, само се он даје латиницом; такође, дело написано латиницом и у парентези и у списку литературе на крају рада пише се латиничним писмом).

3. Редослед јединица у попису литературе организовати азбучним редом по презименима аутора. Презименима на страним језицима припада онај редослед који добијају према изговору, а не према првом слову којим су написана. Библиографске јединице на латиници такође треба да буду сврстане азбучним редом, према првом слову у попису литературе, а не издвојене у засебну целину.

Ако библиографска јединица има DOI број, обавезно га треба невести на крају библиографске јединице, односно иза издавача, односно бројева страница, уз податак о датуму приступа електронском извору.

4. Монографска публикација (књига)

Нпр: Матицки 2003: Миодраг Матицки. *Језик српској њеснишћва*. Нови Сад: Прометеј.

– Ако се више библиографских јединица односи на истог аутора, треба их хронолошки поређати према годинама издања.

– Уколико је реч о зборнику, антологији, хрестоматији и слично, на почетку се наводи име приређивача или уредника, уз одговарајућу скраћеницу која иде иза имена:

Нпр: Петковић 2000: Новица Петковић (ур.). *Крајтак њрејлед срјске књижевностии*. Београд: Лирика.

– Уколико је реч о два аутора:

Нпр: Велек, Ворен 2004: Рене Велек, Остин Ворен. *Теорија књижевностии*. Прев. Александар Спасић и Слободан Ђорђевић. Београд: Утопија.

– У разрешењу парентезе која садржи три или више аутора, наводе се имена и презимена свих аутора.

Нпр: Ковачевић и др. 2008: Иван Ковачевић, Бојан Жикић и Иван Ђорђевић. *Сйрах и кулйура*. Београд: Српски генеалошки центар, Одељење за етнологију и антропологију Филозофског факултета, Етнoлошка библиотека 38.

– Уколико књига нема аутора/уредника/приређивача

Наслов Година. Место издања: Издавач.

Нпр: *Бујаришиице* 1979. Избор и предговор Новак Килибарда. Београд: Рад.

– Уколико књига нема годину издања, на то место се ставља скраћеница б. д./п. d. (без датума/no date). Скраћеница се увек пише малим словима и такође се бележи у парентези у тексту рада.

– Уколико дело које се наводи нема место издања, пише се скраћеница б. м./п. p. (без места/no place).

– Уколико је издавач непознат, пише се само град у коме је дело издато.

– Ако је књига објављена у овире сабраних или изабраних дела, пожељно је навести и тај податак:

Нпр: Андрић 1982: Иво Андрић. „О причи и причању”. *Исйорија и лејенда: Есеји, ојлеги и чланци. Сабрана дела Иве Андрића*, књ. 12. Београд: Просвета; Загреб: Младост; Сарајево: Свјетлост; Љубљана: Државна заложба Словеније; Скопје: Мисла; Титоград: Побједа, 68–72.

– Име преводаиоца, приређивача и сл. пише се иза наслова, уз одговарајућу назнаку (приредио, уредио, изабрао, превео и слично), која се пише скраћеницом:

Нпр: Настасијевић 1991: Момчило Настасијевић. *Поезија*. Прир. Новица Петковић. Горњи Милановац: Дечје новине.

– Удружени издавачи одвајају се двотачкама:

Нпр: Фрајнд 1996: Марта Фрајнд. *Исйорија у драми – драма у исйорији: ојлеги о срјској исйоријској драми*. Нови Сад: Прометеј; Стеријино позорје; Београд: Институт за књижевност и уметност.

– Монографска публикација са корпоративним аутором (комисија, асоцијација или организација уз коју на насловној страни није наведено име индивидуалног аутора, преузима улогу корпоративног аутора) цитира се на следећи начин:

Београдска филхармонија 2005: *Сезона 2005–2006: Циклус Ханс Сваровски*. Београд: Београдска филхармонија.

5. Чланак из серијске публикације

Нпр: Шоп 1980: Љиљана Шоп. „Уточиште у времену”. *Књижевност*, год. XXXV, књ. LXIX, 6–7, 1127–1133.

6. Чланак из зборника, антологије

Нпр: Славнић 1996: Иво Славнић. „Историјски роман – дефиниције и дилеме”. *Историјски роман*. Зборник радова. Ур. Миодраг Матицки. Београд: Институт за књижевност и уметност; Сарајево: Институт за књижевност, 209–223.

– Одредница из енциклопедије, речника или сл. референтне књиге (ако се може утврдити аутор одреднице):

Нпр: Slavnić 1992: Ivo Slavnić. „Istorijski roman”. *Rečnik književnih termina*. Ур. Dragiša Živković. [Друго, допуњено издање.] Београд: Институт за књижевност и уметност: Nolit, 307–309.

– Предговор/поговор/увод у библиографској јединици треба писати под наводницима ако су тако и у публикацији обележени. Међутим, ако их тако именује аутор рада, онда треба да стоји у угластој загради.

У угластој загради могу стајати и друге кратке напомене које на публикацији нису обележене, али су важна објашњења, нпр. [Постхумно прир.], [Интервјуист] и сл.

7. Дневна штампа

Презиме Година: Име Презиме. „Наслов чланка”. *Наслов дневне штампе*, датум објављивања чланка.

Нпр: Вукадиновић 2008: Алек Вукадиновић. „Човек је постао машина”. *Вечерње новости*, 29. јануар, 19.

8. Приказ

Нпр: Ђуричковић 2000: Милутин Ђуричковић. „Логос и парадигма”. (Петар Милосављевић. *Логос и парадигма*. Београд: Требник, 2002, 196 стр.) *Борба*, 29. јун, 18.

9. Електронски извори

– Монографска публикација на мрежи

Презиме Година: Име Презиме. *Наслов*. <URL адреса>. [Датум преузимања].

Нпр: Childs, Fowler 2006: Peter Childs, Roger Fowler. *The Routledge Dictionary of Literary Terms*. <http://www.uv.es/fores/The_Routledge_Dictionary_of_Literary_Terms.pdf>. [15. 9. 2012].

– Чланак из часописа и дневне штампе на мрежи

Презиме Година: Име Презиме. Наслов чланка. *Наслов часописа*, датум објаве чланка. <URL адреса>. [Датум приступа].

Нпр: Рибникар 2006: Владислава Рибникар. „Историја и траума у романима Давида Албахарија”. *Зборник Мајнице српске за књижевност и језик*, март 2006. <<http://www.maticasrpska.org.yu/download/knj543.pdf>>. [5. 12. 2008].

– Ако није потписан аутор, име часописа стоји на месту аутора:

Нпр: *Полиџика*, 2016: „Тасовац: И ћирилица је европска тековина”. *Полиџика*, 22. фебруар 2016. <<http://www.politika.rs/scc/clanak/349681/Tasovac-I-cirilica-je-evropska-tekovina>>. [2. 2. 2026].

– Ако се часопису и појединачним чланцима приступа преко неке претплатничке базе, после података о часопису треба навести име базе и, евентуално, библиотеке која је њен претплатник и преко које је аутор бази приступио. Не треба наводити URL адресу часописа или чланка, већ само, уколико је доступна, адресу почетне стране базе часописа.

– Чланак из енциклопедије на мрежи

Назив одреднице. *Наслов енциклопедије*. <URL адреса>. [Датум преузимања].

Нпр: Wilde, Oscar. *Encyclopedia Americana*. <<http://www.encyclopedia.com/doc/1G1-92614715.html>>. [15. 12. 2008].

– Блог

Презиме Година: Име Презиме. „Назив поста”. *Име блога* (блог), датум постављања. <URL адреса>. [Датум приступа].

Нпр: Јефтимијевић Михајловић 2024: Марија Јефтимијевић Михајловић. „Сан за вео – вео за пепео (Поетика сфумата као сликарско-литерарног поступка у роману *Мејохијски сфумато* Душице Филиповић)”. *Santa Maria Della Salute* (блог), 6. 9. 2024. <<https://santamarijadellasalute.blogspot.com/search/label>>. [2. 2. 2026].

– Садржај на друштвеним мрежама

Име и псеудоним (уколико су оба доступна) Година: „Назив поста”. Назив друштвене мреже, датум постављања. <URL адреса>. [Датум приступа].

Нпр: Институт за српску културу Приштина – Лепосавић (@institut.za.srpsku.kulturu) 2025: „Потписан споразум о сарадњи са Универзитетом у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици”. Instagram, 26. 12. 2025. <<https://www.instagram.com/p/DStEAqsDHje/?igsh=cjBraWthbWViMzBh>>. [2. 2. 2026].

– On line видео

Презиме Година: Име Презиме. *Назив видеоа*. Продукцијска компанија. Тип извора, минутажа (време трајања). <URL адреса>. [Датум приступа].

Нпр: Lili 2017: Artan Lili. *Nije svejedno*. Lampshade Media. You Tube video, 3:56. <https://www.youtube.com/watch?v=HMmf5vba0I&list=RDMMHMmf5vba0I&start_radi>. [31. 1. 2026].

– Издања на компакт-диску (CD-ROM)

Презиме Година: Име Презиме. *Наслов*. CD-ROM. Место издања: Издавач, година.

Нпр: Детелић 2004: Мирјана Детелић. *Градови у хришћанској и муслиманској еишици*. CD-ROM. Београд: Балканолошки институт САНУ.

10. Визуелни медиј– Филм

Назив филма, Оригинална година изласка филма: Режирао/режирали Име и презиме. Место: Студио/Дистрибутер.

Нпр: *Професионалац*, 2003: Режирао Душан Ковачевић. Београд: Ванс.

– ТВ серија или ТВ емисија

Назив ТВ серије/емисије, Оригинална година приказивања: Број сезоне, број епизоде, дан и месец првог приказивања, назив ТВ мреже. Режирао/режирали Име и презиме. Написао/написали Име и презиме.

Нпр: *Сенке над Балканом*, 2017: Сезона 1, епизода 2, 29. 10. 2017, РТС 1. Режирао Драган Бјелогрић. Написали Даница Пајовић, Владимир Кеџмановић и Стеван Копривица.

11. Рукопис или препис на писаћој машини

Нпр: Николић, Јован. *Песмарица*. Темишвар. Архив САНУ у Београду, сигн. 8552/264/5, 1780–1783.

Рукописе треба цитирати према фолијацији (нпр. 2а–3б), а не према пагинацији, изузев у случајевима кад је рукопис пагиниран.

12. Необјављена дисертација

Нпр: Гајић 1965: Драгутин В. Гајић. *Карактеристике развоја банкарства у Југославији између два светска рата*. Докторски рад. Београд: Економски факултет.

13. Необјављена архивска грађа цитира се у складу са правилима дотичног архива (у скоро свим случајевима креће се од општег ка појединачном: архив, фонд, кутија, фасцикла, документ).

Нпр: Архив Југославије (АЈ), фонд 66, Министарство просвете Краљевине Југославије, фасцикла 2209, архивска јединица 7, Извештај просветног одељења Дринске бановине министру просвете бр. 2086, 8. јануар 1932.

КРИТИКЕ, ПРИКАЗИ, ПОЛЕМИКЕ

1. Критике, прикази, полемике и сл. треба да имају централно постављен наслов, величина слова 14 рт, испод кога у загради треба писати библиографску јединицу на коју се приказ односи:

(Име Презиме [ако је зборник, с уобичајеном назнаком ур.]. *Наслов и приказане иуубликације*. Место: Издавач, година издавања, број страница.)

Уз наслов приказа двема звездицама обележити напомену у којој ће на дну стране бити написан податак о пројекту или броју уговора у оквиру ког је приказ настао, уколико тај податак постоји.

2. Аутор приказа се потписује курзивно, презиме треба писати великим словима, с два реда размака иза текста, уз десну маргину. Иза презимена аутора треба да стоји звездицом обележена напомена, у којој се пише афилијација, ORCID број и адреса електронске поште.

За додатна упутства и информације о начину цитирања можете се обратити редакцији *Баштине* (bastinainstitutskp@gmail.com) или консултовати литературу:

1. Вранеш, Александра. „Од рукописа до библиотеке”. *Појмовник*. Београд: Филолошки факултет, 2006.

2. *MLA Style Manual and Guide to Scholarly Publishing*. 3rd edition. New York: MLA, 2008.

3. Russell, Tony et al. “MLA Formatting and Style Guide”. *The Purdue OWL*, Purdue U Writing Lab, 2 Aug. 2016. [16. 12. 2017].

Уређивачки одбор *Баштине*